

פרשת ויקהל: בפרשה הזאת יש „קי"ו" פסוקים, והסימן בסוף הפרשה הוא המילה „סנאה". בפ' בשלח אחד מהסימנים הוא ג"כ המילה „סנאה". וציינתי (שם) שמובן המילה הזאת בעברית „סנאה". ממילא ג"כ פה, שהסימן „סנאה" מסמל על ענין שנאה, ומרמז על נושא חדש וחשוב בפרשה הזאת, עשיית הכיור, שנכתב ג"כ בסוף הפרשה. הרמז הוא, כי בפ' (ל"ח, ח) כתוב „ויעש את הכיור", ורש"י (שם) מביא באריכות ממ"ת שהי' משה מואס (שנוי לו) בהן מפני שעשויים ליצר הרע אמר לו הקב"ה קבל אלו חביבין עלי מן הכל, שכיוונו הנשים לש"ש והעמידו צבאות רבות, אז הסימן מרמז על דברים שהיו בעצם מאוסים ושנואים בהשתמשותם. אבל מחמת הכוונה טובה לש"ש ע"י הנשים במסירת נפשם נתעלו להיות דברים שבקדושה מכלי המשכן! אגב, מזה יכולים ללמוד החשיבות הגדולה של מחשבה וכוונה לש"ש, דרחמנא ליבא בעי (סנהד' ק"ו: עפ"י רש"י שם) שמהפך רע לטוב וחולין לקדושה! לענ"ד זה רמז טוב על הפרשה הזאת לנושא החדש וחשוב שבה, ועולה למספר הפסוקים בפרשה.